

ПРОТОКОЛ

Номер 42 30.09.2020 г.

Град П.

Окръжен съд – П.

Втори наказателен състав

На 30.09.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: КАЛИН К. БАТАЛСКИ

Членове: АНТОНИЯ А. АТАНАСОВА-
 АЛЕКСОВА
 МАРИЕТА С. ДИНЕВА-
 ПАЛАЗОВА

Секретар: ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА

Прокурор: Бисер Игнатов Ковачки (РП-П.)

Сложи за разглеждане докладваното от КАЛИН К. БАТАЛСКИ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20201700600126 по описа за 2020 година.

На именното повикване в 11:40 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура гр. П. се явява прокурор Ковачки.

Подсъдимият Н. Д. Н. редовно уведомен, се явява лично, заедно с адв. Т..

Подсъдимият И. Й. П. се явява лично, заедно с адв. Т..

На основание чл. 274 от НПК съдът разясни на страните правото на отвод на член от състава на съда, прокурора и съдебния секретар.

Отводи и възражения срещу състава на съда не се направиха.

Прокурорът – да се даде ход на делото.

Адв. Т. – да се даде ход на делото.

Адв. Т. – да се даде ход на делото

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА.

Подсъдимият Н. Н. – желая да дам обяснения.

Н. Н. – Уважаеми съдии, искам да кажа каква е истината. Денят в който ми звънна по телефона А. В., съпруг на моята първа братовчедка и ми каза, че му е откраднат микробуса, аз бях на ловен излет и ме помоли да му съдействам за намирането, ако мога да помоля и моя приятел И. и той да помогне. Споделих с И. и ми каза да не се занимавам с такива неща, защото са наказуеми и опасни. Това беше събота или неделя, не си спомням точно деня, понеделник имах работа до с. К., трябваше да гледам един обект и и минавайки през селата, посока К. и покрай село К. видях автобус отстрани в тревата. Отминавайки го ми мина през ума, че е буса на А., върнах се, беше същия 2753, познах го защото сме вършили работа с този бус, карали сме материали(Зарадвах се, че едва ли не случайно го намерих, реших да му звънна. Оказа се, че съм си забравил телефона, върнах се към П., пътувайки ми хрумна идеята, дали да не му поискам някакви пари, защото той ми казваше „готов съм да си платя, готов съм да си платя, ако ми се намери автобуса“. Към този момент бях позатънал в дългове, прибрах се в къщи и му звъннах, казах му, че буса вече го има, ако го иска ще му струва 4 000 лв. Той ми каза, че му се виждат много парите. Аз му казах, че няма как да стане, трябва да донесе пари за капаро. Беше оставил на едно от децата ми 500 лв., с които аз си платих тока, защото ми беше изключен за сумата от 300 лв. След два дни ми се обади и каза, че в понеделник ще има парите за откупа на буса. Определи ми среща в кв. И. на паркинга на Кауфланд, пихме кафе, разговаряхме, той ми показва някаква чанта, в която били парите, като непрекъснато питаше за И., питаше ме дали И. ми е казал така да му кажа, имаше някакъв респект към него. Пихме кафе и му казах, че вечерта ще му кажа къде се намира буса. Той дойде след обяд в къщи, отиде си към 6 часа, каза, че е гладен. Аз му казах, че ще отида до Бела вода до И., казах на И., че вечерта може да мине в къщи, усетих, че А. има респект от него, той ми каза, че бил употребил количество алкохол и ще намери някой да го докара по-късно. Беше тъмно, аз му казах на А. къде е буса, той се обади на брат си да тръгва към селото. През това време дойде И., пита ме какво става, нещо общи приказки и той си тръгна. През това време се обажда брат на А., че буса не е техен, да се обадя на И. да се върне. Аз нямах избор и му звъннах на И.. Той се върна, в момента в който влезе И. в двора, нахлу полицията. Съжалявам за всичко, единствено, което съм разговарял с И. за бус или камион, това е за моя бус, който закупих след две седмици. Моля, ако е възможно свидетелството ми за правоуправление да ми бъде върнато, работя в С. във В и К имам и личен автобус, с който работя. Не желая да отговарям на въпроси.

Адв. Т. – Няма да соча други доказателства.

адв. Т. – Няма да соча други доказателства.

Прокурорът – Няма да соча доказателства.

Съдът намери, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

Дава ход на съдебните прения.

Прокурорът – първоинстанционния съд изцяло се е съобразил със събраните по делото доказателства, включително и с ползваните по делото специални разузнавателни средства и съвсем обосновано и правилно е признал за виновни и двамата подсъдими. В случая единият от двамата подсъдими Н. Тодоров се опитва да осигури някаква елементарна защитна версия, която напълно не съответства на материалите по делото. За пет години би могъл да измисли друга малко по такава, включително и за присъствието на другия подсъдим на местопрестъплението и действията му при получаване на съответните средства и осигуряване връщането на моторното превозно средство. Първоинстанционният съд е пропуснал нарушение на материалния закон, доколкото определеното от съда наказание „лишаване от правоуправление“ е по-ниско от определеното от съда основно наказание „лишаване от свобода“. Предлагам на съда да увеличи основното наказание, а съответно и акцесорното наказание.

Адв. Т. – в условията на чл. 333 от НПК ще си позволя пред Вас да изложи съображенията си. Считам, че обвинението не е доказано по безспорен начин, поради което и ще предложа на Вашето внимание кратка обосновка за това.

Днешните обяснения не са мислени 5 години. За обяснения с такъв характер има документи по делото, има и житейско обяснение, колкото и да изглежда невероятно. Естествено защитата е обвързана пряко, поради което ще си позволя да обърна внимание на някои съществени елементи и как са доказани. На стр. 2 от обвинителния акт, на 30.08.2015 г., докато бил на лов на с. Н., подзащитния ми и подсъдим Н. получил телефонно обаждане от свидетеля А. В., за да му съобщи за изчезване на МПС и да го помоли за помощ, за намирането. Според обвинението подсъдимия Н. споделил с другия подсъдим с когото бил заедно за случилото се и пак според обвинението двамата заедно взели решение да предложат със съвместни усилия да окажат съдействие на свидетеля В., за връщане на товарния автомобил срещу определена парична сума. В изпълнение на така взетото решение подсъдимите предприели действия за неговото връщане с цел получаване на имотна облага в размер на 4 000 лв. Това са обстоятелствата в част от обвинителния акт. Доказателства за подобни фактически обстоятелства по това дело няма. Обвинението, както и първоинстанционната присъда специално място е отделила на обясненията дадени от моя подзащитен пред съдия в качеството му на обвиняем. Още през септември 2015 г.

първоинстанционният съд е положил усилия да обоснове, защо са водени тези обяснения, визирайки обстоятелството, че при започване на разпита е разяснено правата му по чл. 55 и сл. от НПК. Според мен изцяло правилно първоинстанционният съд е кредитирал тези обяснения. Член 64, ал.1, т.6 от НПК предвижда задължително защита в тези случаи, без значение при разпита, съдът го бил питал дали иска адвокат или не, но не съдията е ангажиран с това да обезпечава защитата, а едни други органи, които е следвало да осигурят обвиняемия заедно със защитник. Разпитът, който визирам не се провежда от съдия, а пред съдия. Няма да влизам в детайли кога е образувано това ЧНД, как е минало разпределение, кога е сложена резолюция и това са все часове и минути, които предхождат освобождаването на Н. от ареста. Считам, че като функция на незаконосъобразност, това е грубо нарушение на правилата за това, обясненията на обвиняемия дадени в същите условия, не следва да кредитирате. Обвинителният акт е претърпял корекции в обстоятелствената част по отношение на мястото на извършване на инкриминираното деяние, а именно - в П.. По делото са събрани доказателства по такава тема между двамата подсъдими, коренно различни и противоречиви. Иначе е добре известна практиката на ВКС, касаеща деяние по чл. 346, ал.3 от НПК. Ако прочетем внимателно обвинителния акт, това е престъпление извършено на 31.08.2015 г., това изобщо не е установено по категоричен начин, обвинението е предложило един доста притеснителен период от време. Не е работа на защитата да коментира какво е било оспорено, така, че да се изяснят обстоятелствата. Правото на защитата е да не се съгласява с изводите, когато те не се базират на конкретни установени факти. Показанията на свидетеля А. В. заслужават специално внимание, не само защото е заинтересован, не само защото демонстрира от начало на досъдебната фаза някакви специални познания, а и защото цялостното му поведение особено внимателно следва да бъде преценявано. До толкова, доколкото прокуратурата, а и първоинстанционният съд се позовават на материали и използването на специални разузнавателни средства, въпреки, че са използвани всички специални способности, е установена една комуникация, чиито характер позволява интерпретации, в това число и за какъв бус е ставало дума, и за какви пари за този бус се искат. Това не доказва обвинението и то категорично. Липсата на доказателства в това отношение, за това, кога точно, как точно и къде точно подзащитния ми е извършил деянието, извежда извода, че следва да приложите нормата на чл. 304 от НПК, поради което и от негово, и от мое име, Ви моля да се произнесете в горния смисъл. По отношение на протеста на прокуратурата, дотолкова, доколкото формално е налице основание за приложение на материално правна норма, оставям без коментар, предвид становището, което изразих пред Вас.

Адв. Т. – присъединявам се изцяло към казаното от колегата Т., тъй като се касае за съучастие на И. П. и Н. Н. и считам, че е излишно да преповтарям съображенията, които обоснова адв.Т., досежно недоказването на обвинението, с което И. П. е

предаден на съд и осъден от първоинстанционния съд, чиято присъда в настоящото производство се обжалва. Аз поддържам жалбата, както и изложените в същата съображения, както поддържам и изложените съображения в съдебните прения пред първоинстанционния съд, а именно за недоказано от страна на обвинението спрямо И. П., за липсата на надлежни доказателства, както гласни, така и писмени, за умишлено престъпление за неконкретизиран период от време, а изписани девет дена от 30.08.2015 г. до 07.09.2015 г. в гр. П. за деяние в съучастие с Н. Н., а именно предлагано съдействие на А. В. срещу получаване на сума. Запознавайки се с всички доказателства, които са събрани в наказателното производство пред първоинстанционния съд, които са разгледани спрямо подзащитния ми, моля да приемете, че постановената спрямо И. П. присъда, както заяви и колегата Т., почива единствено и само на предположения. На предположения, че именно И., през инкриминирания период, за нас незнайно в кой момент, кой ден от тези девет дни е извършил деянието, след като са налице достатъчно доказателства през този период, къде се е намирал подзащитния ми. Не стана ясно до настоящия момент чрез какви думи гласни, писмени или с какви действия е извършил вмененото престъпление. Защото едно деяние за да е извършено, следва да е доказано, както от обективна, така и от субективна страна. С тези гласни и писмени доказателства, не може да се обоснове конкретно виновно поведение, конкретно реално участие на подзащитния ми И. П., не за каквото и да е, а именно на определена дата, на определено място да е предложил чрез конкретни думи или чрез конкретни действия, съдействие на А. В. за връщане на лек автомобил собственост на неговия брат, срещу получаване на конкретна имотна облага. С тези обстоятелства, в съдебната зала до тях двамата, трябваше да стои А. В., който е предлагал съдействие, който се е съгласил с предаване и получаване на имотна облага, защото освен участие като съизвършител, има участие и като подбудител, има участие и като помагач. Ако вкараме в тази игра А. В., не трябваше да има дела. Той е човека, който е ползвал напътствия от полицията, какви действия да предприема, какво да казва, какво да обяснява. Моля да приемете, че присъдата е неправилна и необоснована, поради нарушения на материалния и процесуален закон и неправилна преценка на събраните доказателства в резултат на което и незаконосъобразно, с оглед установената фактическата обстановка, съдът е приел, че са налице безспорно такива по отношение на подзащитния ми И. П., които да обосновават, че е извършител на деянието по чл. 346, ал.3, вр. ал.2, вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1 от НК, с оглед на което да отмените първоинстанционната присъда и да постановите нова, с която да признаете на невиновен.

Н. Н. - поддържам казаното от моя защитник. Не желая право на лична защита.

И. П. – поддържам казаното от моя защитник. Не желая право на лична защита.

Съдът дава последна дума на Н. Н. – съжалявам, очаквам справедливо решение.

Съдът дава последна дума на И. П. – не разбирам в какво съм обвинен, не съм извършил това деяние и моля да ме признаете за невинен.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След тайно съвещание, съдът постанови диспозитива на присъдата си и го обяви на страните, като им разясни правото на обжалване и протест пред ВКС в петнадесет дневен срок, считано от днес.

След постановяване на присъдата, съдът на основание чл. 309 ал.1 от НПК се занима с взетите мерки за неотклонение и след като намери същите за правилни и законосъобразни

ОПРЕДЕЛИ:

Потвърждава взетите по отношение мерки за неотклонение.

Заседанието завърши в 13.11 .

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____